

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 3623/2537

พนักงานอัยการ จังหวัด ศรีสะเกษ โจทก์ โจทก์ร่วม โจทก์ นาย ศิริศักดิ์ จิ้ง อนุ เคราะห์ โจทก์ นาย ปัญญา อุบล กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 มาตรา 4, พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 มาตรา 13, พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 มาตรา 24, พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 มาตรา 25, พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 มาตรา 27, พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 มาตรา 43, พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 มาตรา 44, พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 มาตรา 47, พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 มาตรา 49, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 90, ป.ร.ฎีกา มาตรา 118

ย่อ / หลักกฎหมาย

ตราสารที่ปิดแสดมปีไม่บริบูรณ์จะใช้เป็นพยานหลักฐานไม่ได้เฉพาะในคดีแพ่งเท่านั้น ไม่รวมถึงคดีอาญา แม้หนังสือมอบอำนาจให้ร้องทุกข์จะปิดอากรแสดมปีไม่ครบถ้วนบริบูรณ์ตามประมวลรัษฎากรก็เป็นการร้องทุกข์ที่ชอบด้วยกฎหมาย พนักงานสอบสวนมีอำนาจสอบสวน

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 มาตรา 4, 13, 24, 25, 27, 43, 44, 47, 49 และขอให้สั่งให้ฟิล์มภาพยนตร์ของกลางจำนวน 5 ม้วน ตกเป็นของเจ้าของลิขสิทธิ์ กับรับของกลางอื่นและจ่ายค่าปรับกึ่งหนึ่งแก่เจ้าของลิขสิทธิ์ตามกฎหมายจำเลยทั้งสองให้การปฏิเสธระหว่างการพิจารณา นายศิริศักดิ์ จิ้งอนุเคราะห์ ผู้เสียหายขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาตศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งสองมีความผิดตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 มาตรา 25(2), 27(1)(2), 43 วรรคสอง, 44 วรรคสอง ประกอบด้วยประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 90 เป็นกรรมเดียวผิดกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2521 มาตรา 25(2), 43 วรรคสอง ที่มีโทษหนักที่สุด ให้ปรับคนละ 20,000 บาท และให้รับของกลาง เว้นแต่รถยนต์หมายเลขทะเบียน 80-1677 ศรีสะเกษ ให้คืนแก่เจ้าของ กับให้ฟิล์มภาพยนตร์ของกลางตกเป็นของเจ้าของลิขสิทธิ์และให้จ่ายค่าปรับกึ่งหนึ่งแก่เจ้าของลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย จำเลยทั้งสองอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์ภาค 1 พิพากษายืนจำเลยทั้งสองฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า คดีนี้มีปัญหาวินิจฉัยเฉพาะข้อกฎหมายตามที่จำเลยทั้งสองฎีกาว่า หนังสือมอบอำนาจตามเอกสารหมาย จ.1 ปิดแสดมปีไม่บริบูรณ์ไม่ชอบตามประมวลรัษฎากร ถือว่าไม่มีการมอบอำนาจให้ร้องทุกข์ในคดีความผิดต่อส่วนตัว พนักงานสอบสวนจึงไม่มีอำนาจสอบสวนพิเคราะห์แล้วเห็นว่าประมวลรัษฎากร มาตรา 118 ที่บัญญัติว่า "ตราสารใดไม่ปิดแสดมปีบริบูรณ์จะใช้ เป็นพยานหลักฐานในคดีแพ่งไม่ได้" นั้นตามบทบัญญัติดังกล่าวตราสารที่ปิดแสดมปีไม่บริบูรณ์ จะใช้เป็นพยานหลักฐานไม่ได้ เฉพาะในคดีแพ่งเท่านั้น ไม่รวมถึงคดีอาญาด้วย เมื่อนายหอมมอบอำนาจให้นายสมชาติ แซ่ตั้งไปร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีแก่จำเลยทั้งสองตามหนังสือมอบอำนาจเอกสารหมาย จ.1 แม้หนังสือมอบอำนาจดังกล่าวจะปิดอากรแสดมปีไม่ครบถ้วนบริบูรณ์ตามประมวลรัษฎากรและนายสมชาติได้ไปร้องทุกข์ตามหนังสือมอบอำนาจดังกล่าวก็เป็นการร้องทุกข์ที่ชอบด้วยกฎหมายแล้วพนักงานสอบสวนจึงมีอำนาจสอบสวนคดีนี้พิพากษายืน

องค์คณะ

สังเวียน รัตนมุง · ยงยุทธ ธารีสาร · วุฒิ คราวุฒิ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/3623/2537>